

بە قلمی خوێشی

سێروان کاروانی

ئەگەر بەخت یار بێ زۆرجار ئارەزوو و خواستەکان مسۆگەر دەبن، سروشت جوانە بۆیە خۆشەویستە و ئادەمیزادیش چونکە هەر زادەى ئەم سروشتە، بۆیە هەر بە دیمەنى ئەو وەك خونچە لاو لاو پووگەش دەبێ و دەكرێتەو، بۆنخۆش دەبێ، پەلویۆ دەهاوێژێ و باسكەكانى بەسەر خاكوخۆلدا دەكاتەو.

پاستیان گوتوو: (بەهار شفاىه)، باشترین داو دەرمانى بێزارى و پوانانى غەم و پەژارە و نیشانەى ئاشتییه، بەهار دوورى نزیك دەكات و بەهار باوهرى سەرکەوتن بەرەو لووتكەى ئەقین و خۆشەویستى بەرز و گوشادتر دەكات. لە پۆژانى ئەم وەرزدەدا، مرقۆفەكان لە هەموو پۆژەكانى تری سال، زیاتر دلایان بە ژیان خوێش دەبێ و هیواى حەز و ئارەزووكانیان نوێ دەكەنەو و شادانیاى بە بوونى خوێان دى.

ئەگەر ئافرهتیش بۆى بلوێ و جوان بى، ئەوا لە خۆشەویستیدا شان لە شانى سروشت دەدات و هەندىك جارىش جىگای سروشت دەگرێتەو، واتە خۆشەویست و دلارا دەبى. بىگومان ئەویش هەر راستە كە گوتویانە: (جوانترین دیارىی خودا بۆ پیاوان، ئافرهتە*)، بەلام دەبى شتیكىش لەبیر نەكرى كە رهوشى جوانى و هزرى پر لە شایانى دیقەت بە جوانى و دیمەنى دەرخواو نییه، چونکە لە ئافرهتیش جوانتر هەیه، رهوشتە.

ئەوى هەر لە بیر بوو، كە بیست و پینج سال لەمەوپێش یەكەم داخووزیکەرى هاتبوو، ئەمیش جیى وەلام دابوو: - دەمەدمى ئیوارە بوو، هیشتا زەرە لە كەل ئاوا نەبوو. لە دەم كانى قرزێل لەگەڵ دەستەخوشكەكانم دانیشیبووم و بیرم لە بەربوونەو كەوى چوار پۆژ پێشترم دەكردهو، كە چۆن بە سەتله ئاوهكەو، لە رىچكەرییه بەردەلانهكەى نیوان كانى و بەرى مالان لە بەردىكى نووك قەلەمى ساتمەیه كم دا و بەربوومەو. لەو بەربوونەو یەدا، زنجم بریندار بوو و تا بن مەلاشوشم هەر ئازار و براچە بوو. ئەو پۆژە، تەم بە تەواوى بۆ قوت نەدەرا و دەمگوت: تۆ بلیى ئەمجارىش چاك بېمەو و ئازار یەقەم بەربدا! ئۆیش... ئەو دوو پۆژە چەند ناخۆش بوو، كاتىك لە مال كەوتبووم و نەدەهاتمە دەرەو! هەر دەتگوت پىرى سەدسالە و پەككەوتەى لەمىژینهى سەر جىگام. زۆر شووگور! هەر زوو چاك بوومەو و لە نیوان كانى و مالاندا، بەسەر بەردە خواروخىچەكاندا دەستم بە هاتوچۆكردن كردهو و لە جاران بەگورتر بووم و پۆژانە چەندین كاروانم دەكرد. كورە نەو لەللا... مەگەر كانییهكە وشكى بكردايه، ئەگینا من هەر ماندوو نەدەبووم. مرقۆف، لە كارکردن چۆن ماندوو دەبى، من پیم وایه كەس لە ئیشوکار ماندوو نابى، بەلكوو وشەیهكى زى مېشك ماندوو دەكات، ئۆقرەى لى دەبى و نایه لى بحەسیتەو. دەمبىنى باوكە پىرەم، شەو و پۆژ لەو دەشتە لە دەوروپەرى پارچە زەوییه قەسپۆكەمان خەرىكى كاسبى بوو. ئەوكاتانەى جوت تەواو دەبوو، بە دەستى دەكەوتە بژارکردنى بەردەكان، هەر بۆیە هەموو دەورى پارچەزەوییهكە پر بوون لە غەرەبەرد. ئەو بە شۆهەیهك پراها تىبوو، كە دووپشكى لەسەر دەستى دادەنا زىانى پى نەدەگەیشت، ئەمانە هەموو لە ئەنجامى كارکردن بوو، كەچى باسى ماندوو بوونى نەدەكرد و شووگورى ئەو خودایهى دەكرد. باشیشم لەبیره، هەر كە هاتن و گوتیان ئاوايیهكە تان چۆل بكەن، ئیتر چەند ماندوو بوو و، هەر لەو پیناوهشدا سەرى نایه و.

لهگه ل ئه و هه موو ناهه مواریبانه شدا، میرده زمه کان بوون به خاوه نی پارچه زه وییه که ی ئیمه و هه موو زه وییه کانی تر و له ژیر پییاندا ده یانکی لئ و به ناویان ده هینن.

به لئ، سه ره تای به هار و خۆره تاویکی خۆش بوو. ئه م دهشت و یال و شاخانه ی خودا به ئیمه ی به خشیوه و له سه ری ده ژین، به هار به جوړیکی پۆشته کردبوون، که هه موو رهنگه کانی جیهان کۆبکه یته وه لاسکه گولیکی قه دپالی ئه و کیوانهت بۆ دروست ناکری. من، ئه و کاته کۆلم کردبوو، جله کانم شوشتبوون و له سه ر چیلکه دار و گابه رده کانی وینده ری هه لمخستبوون. وهختی ئه وه هات که دهقونوشتیان بکه م و له گه ل سه تله ئاوه که م ئه ویان به شانمه وه و ئه میان به سه ر سه رمه وه، به ره و مال رییکمه وه. ئه و وهخت شازده سالیک ده بووم. هه ستامه سه ری پی و یه ک، دوو، سه ی و چوار جله کانم هه موو کۆکردنه وه و، له ناو بوخچه گه وره که م پیچان و کردمه لایه کی شانمه وه. پیشت سه تله که م له ئاوی کانیه که پر کردبوو، بۆیه دهستم برد ئه ویشم هیئا و خستمه سه ر تهوقی سه رم. ئه وسا چهند ههنگاویکی باش له وی دورکه وتمه وه. خه ریکی خه یاله کانی خۆم بووم، له پر دهنگیکم گوئی لی بوو، سه رم به رز کرده وه، بینیم "بیخود" ی براگچکه مه و ده لئ:

- تاته! خیرا وهره وه، له ماله وه کاریان پیته.

- کی کار ی پیمه؟

- دایک و باوکم.

- باشه کاری چییان پیمه؟

- ئه ری من چوزانم، میوانیان هاتوه.

- ئویش، ئه وا هاتم.

ئیر هه ر ئه وه نده م زانی ته قله یه که م دا و به ریومه وه. له ویدا، بلچه له ناو چاوم به رز بووه وه و ماوه یه که ده ماوده م که وتم و ناو ده مم پر بوو له خوین. دنیا یه کی سهیره! خۆزگه م به و رۆژه! له سه ر ئه و حاله وه، ده سته خوشکه کانم پییان ده گوتم: خوشکی، ئه وه ته قله ی خۆشییه.

ده لئین مرۆقی باش، هه ر هیچ نه بی، خاوه نی هه ری خۆیه تی. ئه و زۆر له میژ بوو هه ری ئه وه ی دابوو شوو نه کا هه تا به مرز ده گا و، ئه و هه رییه شی گه یانده جی. ئه و کچیکی سه لار، قه شه نگ و میهره بان بوو. لووته لایی نه ده زانی و به بیستنی وشه یه کی خه نداوی وه که نسیم هه لی ده کرد و وه که ئاسکی ناو پاوه ن ده که وته سه مای خۆشی. رۆژانه، ئه و هه موو سه تله ئاوه ی له کانیه که وه بۆ مال ده کیشایه وه، به بی ئه وه ی جاریک له جار ان سه تلئیک بشکیئی. که ده سته ده دایه کاریک، وه که ئه سپی کحیل توند بۆی ده رده چوو و، تیپروانه، کاره که ش نه یده ویست زوو ئه نجام بدری و کۆتایی بیته، ئه ویش خۆشی به ده ست و په نجه نه رم و شله کانیدا ده هات. سه ره پای ئه وانه ش، قه لسیی هه ر نه ده زانی.

سهیره که له وه دابوو، که ئه و شوی به که س نه ده کرد. ده سته ده نا به رووی هه ر داخوازیکه ریکه وه، که له خۆرا بۆ داخوازیی ده هاتن. که سوکاره که ی و ته نانه ت ده ور به ریش پیی سه رسورما بوون. هیندیک ده یانگوت: تو بلایی به جوانیه وه بنازی! هیندیکی تر ده یانگوت: باشه، ئه دی شوو به کی ده کات؟ هه موو ئه مانه و کۆمه لئیک پرسیا ری تر له ناو خه لکدا په نگیان ده دایه وه و، ئه وه ناتۆره ش له ولاتر.

ئىستا چل و يەك سالە، هېشتا بوخچەى نەكراوہ يە و، ھەنوگەش لە دواى داخوازيكەرى يەكەمى دەگەرى. لە دەوروہەريش، كەسنيك پرسیاری شووكردنى لى ناكات و بە قەيرەى دەزانن. ئەدى ئەو ھەموو پرسیارە رووكرانە سەر كام زيلدانەوہ؟

ئىستا، جاروبار ھەر لەگەل خۆيدا دەدوى، جاروبار بەبى ئەوہى پرسیارى لى بكن بۆ خەلك دەدوى و، جاروبار يە تەنانەت بۆ سروشت و دەوروہەر دەدوى و باسى تەقلەى خوشى دەگيرپتەوہ. ھەموو جار يەكيش كە باسى داخوازيكەرى يەكەمى دەكات، بەم شيوہ يەى دەلى:

– ئاخىر پاريزەرى نيشتيمان بوو!

ئاخىر دەبوت: نايەلم ئاواييەكەمان چۆل بكن!

ئاخىر خۆى بۆ ھى دى بە كوشت دا!

ئاخىر لەو دنياش ھەر لە دواى دەگەریم!

*ئەم وتە يە لە فليميكى ئينگليزييەوہ وەرگراوہ.

KURDISTAN NET

WWW.KURDISTANNET.ORG